

Υπόθεση C-351/95

Selma Kadiman
κατά
Freistaat Bayern

(αίτηση του Bayerisches Verwaltungsgericht München
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση του Συμβουλίου
Συνδέσεως — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων —
Μέλος της οικογένειας εργαζομένου — Παράταση αδειάς διαμονής —
Προϋποθέσεις — Οικογενειακή συμβίωση —
Νόμιμη διαμονή επί τριετία — Υπολογισμός σε περίπτωση διακοπής»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. B. Elmer της 16ης Ιανουαρίου 1997 I - 2136

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 17ης Απριλίου 1997 I - 2144

Περίληψη της αποφάσεως

1. Διεθνείς συμφωνίες — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Συμβούλιο Συνδέσεως συσταθέν με τη Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων — Συγκέντρωση της οικογένειας — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Απαίτηση υπάρξεως οικογενειακής συμβιώσεως — Επιτρέπεται (Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, άρθρο 7, εδ. 1)

2. Διεθνείς συμφωνίες — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Συμβούλιο Συνδέσεως συσταθέν με τη Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων — Συγκέντρωση της οικογένειας — Δικαίωμα των μελών της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους να αποδέχονται οποιαδήποτε προσφορά εργασίας εντός του κράτους μέλους αυτού — Προϋπόθεση — Πραγματική αδιάλειπτη τριετής συγκατοίκηση με τον διακινούμενο εργαζόμενο — Περίοδοι που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό αυτού του χρονικού διαστήματος — Απουσίες περιορισμένης διάρκειας χωρίς πρόθεση εγκαταλείψους της κοινής κατοικίας — Περίοδοι μη καλυπτόμενες από άδεια διαμονής αλλά των οποίων η νομιμότητα δεν αμφισβητήθηκε από τις εθνικές αρχές — Συνυπολογίζονται (Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, άρθρο 7, εδ. 1)

1. Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας δεν απαγορεύει καταρχήν στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους να απαιτούν από τα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου, τα οποία εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διατάξεως αυτής, να κατοικούν μαζί του καθ' όλη τη διάρκεια της τριετίας που προβλέπει η πρώτη περίπτωση του άρθρου αυτού ώστε να τους αναγνωριστεί δικαίωμα διαμονής εντός του κράτους μέλους αυτού.

Πράγματι, η διάταξη αυτή, καίτοι διατυπωμένη κατά τρόπον ώστε να δημιουργεί, για τις περιόδους στις οποίες αναφέρεται, δικαίωμα διαμονής το οποίο δύνανται να επικαλεστούν άμεσα τα μέλη της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου έχοντος δικαίωμα διαμονής εντός κράτους μέλους, στα οποία επιτρέπη να ζήσουν μαζί του, δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να επιτρέπουν ή όχι την είσοδο των εν λόγω μελών της οικογένειας στην επικράτειά τους και να εξαρτούν το δικαίωμα διαμονής τους από προϋποθέσεις ικανές να εξασφαλίσουν ότι η παρουσία τους συμβιβάζεται με το πνεύμα και τον σκοπό της διατάξεως αυτής, ήτοι εντάσσεται στο πλαίσιο της συγκεντρώσεως της οικογένειας, η οποία ενισχύει τη μόνιμη ένταξη του

οικογενειακού κυττάρου του Τούρκου διακινούμενου εργαζομένου στο κράτος μέλος υποδοχής.

Στο πλαίσιο αυτό, και για να μη μπορούν οι Τούρκοι υπήκοοι, επικαλούμενοι πλασματική οικογενειακή κατάσταση, να καταστρατηγήσουν τις αυστηρότερες διατάξεις του άρθρου 6 της ίδιας αποφάσεως όταν διακινούνται υπό την ιδιότητα του εργαζομένου, τα κράτη μέλη έχουν δικαίωμα να απαιτούν, προκειμένου να μπορούν τα μέλη της οικογένειας να επικαλεστούν τα δικαιώματα που τους αναγνωρίζει το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, να εκδηλώνεται η συγκέντρωση της οικογένειας, προς χάριν της οποίας επιτρέπη η είσοδός τους στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους με την πραγματική συγκατοίκηση στο πλαίσιο οικογενειακής συμβίσεως με τον εργαζόμενο.

Αντικειμενικές περιστάσεις, όπως η απόσταση του τόπου εργασίας ή επαγγελματικής κατάρτισεως του ενδιαφερομένου μέλους της οικογένειας από τον τόπο κατοικίας του εργαζομένου, μπορούν να δικαιολογήσουν τη χωριστή διαβίωση του εν λόγω μέλους της οικογένειας από τον Τούρκο διακινούμενο εργαζόμενο.

2. Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας έχει την έννοια ότι το μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου, στο οποίο επετράπη να ζήσει μαζί του εντός ορισμένου κράτους μέλους προς τον σκοπό της συγκεντρώσεως της οικογένειας, πρέπει καταρχήν, για να μπορεί να αποδεχθεί οποιαδήποτε προσφορά εργασίας εντός του κράτους αυτού, να έχει διαμείνει αδιαλείπτως επί τριετία κάτω από την ίδια στέγη με τον εν λόγω εργαζόμενο.

Ωστόσο, βραχείας διάρκειας διακοπές της συμβιώσεως, οι οποίες πραγματοποιούνται χωρίς πρόθεση εγκαταλείψεως της κοινής κατοικίας στο κράτος μέλος υποδοχής, πρέπει να εξομοιώνονται προς περιόδους κατά τις οποίες το ενδιαφερόμενο μέλος της οικογένειας έζησε πράγματι με τον Τούρκο εργαζόμενο. Αυτό συμβαίνει στις περιπτώσεις όπου ο ενδια-

φερόμενος βρίσκεται σε διακοπές ή επισκέπτεται την οικογένειά του στη χώρα καταγωγής του, ή σε περίπτωση μη ηθελημένης διαμονής βραχυτέρας των έξι μηνών στη χώρα αυτή.

Δεδομένου ότι τα δικαιώματα που παρέχει το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, αναγνωρίζονται από τη διάταξη αυτή υπέρ των δικαιούχων ανεξαρτήτων της χορηγήσεως, εκ μέρους των αρχών του κράτους μέλους υποδοχής, ειδικού διοικητικού εγγράφου, κατά τον ίδιο τρόπο πρέπει να εκτιμάται, από πλευράς υπολογισμού της εν λόγω τριετίας, και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο το ενδιαφερόμενο άτομο δεν είχε ισχύουσα άδεια διαμονής, εφόσον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής δεν αμφισβήτησαν για τον λόγο αυτόν τη νομιμότητα της διαμονής του ενδιαφερομένου στο εθνικό έδαφος, αλλά, αντιθέτως, του χορήγησαν νέα άδεια διαμονής.